

ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ОДИНИЦІ СУЧАСНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

За останні роки жодна галузь лінгвістичної науки не привертала до себе такої уваги українських мовознавців, як фразеологія – порівняно молода лінгвістична дисципліна, основні поняття, обсяг проблематики та об'єкт вивчення якої ще остаточно не визначені.

Фразеологічні одиниці характеризуються великою семантичною, структурною і функціональною різноманітністю. Така специфіка об'єкта дослідження викликає труднощі у визначенні місця фразеології серед інших лінгвістичних дисциплін. Ось чому саме від з'ясування таких питань, як зміст фразеологічних одиниць, визначення їх найхарактерніших диференційних ознак, вживання їх в усному мовленні залежить вивчення фразеології загалом, а також окремих її аспектів [1].

Значне поширення отримала в останні десятиліття структурно-семантична класифікація ФО, де виділено чотири групи:

1. Ідіоми: *Schuster bleib bei deinem Leisten* [НУФС, Т2, с. 180]; *die Katze im Sack kaufen* [НУФС, Т2, с. 373].
2. Зрощення: *Da beißt die Maus keinen Faden ab* [НУФС, Т1, с. 191].
3. Фразеологічні єдності: *etwas (viel) auf dem Kerbholz* [НУФС, Т1, с. 377]; *jemanden Kopf waschen* [НУФС, Т1, с. 400].
4. Фразеологічні сполучення: *blinder Passagier* [НУФС, Т2, с. 97]; *ein blutiger Anfänger* [НУФС, Т1, с. 31].

Більшість вітчизняних лінгвістів визнають цю класифікацію як найбільш універсальну і дають визначенню кожному типу фразеологізмів.

Література:

1. Овсієнко Л.О. Фразеологізми з оцінним компонентом значення у німецькомовному художньому тексті // Українські студії в європейському контексті: Зб. наук. пр. № 3. 2021. С. 259-263.
2. НУФС: Німецько-український фразеологічний словник : у 2-х т. / [уклад. В. І. Гавриш, О. П. Пророченко]. Київ : Радянська школа, 1981. Т. I. А–К. 416 с.